

[Ole Espersen]

været en radikal mærkesag at gøre noget ved våbenfabrikation og våbeneksport, men det, man nu kommer med, som ud over det, jeg allerede har nævnt, indebærer en væsentlig risiko for misbrug, er også karakteriseret ved, at man foreslår, at der kan tilføres udenlandsk kapital til dansk våbenproduktion. Og det gør man ifølge bemærkningerne, fordi det vil kunne styrke den danske våbenproduktion.

Vi har ikke noget imod, at Danmark bidrager til våbenproduktion inden for NATO-forsvaret – det ville jo være forkert andet, hvis vi har mulighed for det – men vi har noget imod, at man i en tid, hvor man alvorligt og seriøst arbejder for nedrustning også inden for det konventionelle område, i stigende omfang vil basere dansk industri på våbenfabrikation, men det er det, som Det Radikale Venstre altså er gået med til.

Vi har ikke mærket nogen initiativer i Retsudvalget overhovedet med hensyn til dette spørgsmål. Vi har bemærket, at ét ministerium syntes, man også skulle medinddrage eksport af knowhow – to ministerier mente ikke, det var nødvendigt, men ét ministerium mente det altså – uden at dette har givet anledning til initiativer fra Det Radikale Venstres side i Retsudvalget.

Det er lidt svært at karakterisere forslaget, men det er vel sådan en sidste lidt forpjuget fredsdue fra Det Radikale Venstres side, som stort set var skudt ned, allerede før den fik lejlighed til at flyve.

Vi synes, at den indflydelse, regeringen her har haft på Det Radikale Venstre, har været bemærkelsesværdig og uheldig. Det er et forslag, der ikke medfører nogen forbedringer. Det er et forslag, der legaliserer en øget dansk produktion. Det er et forslag, som vi naturligvis ikke vil kunne stemme for. Vi må stemme imod det.

Leif Hermann (SF):

Vi har jo i betænkningen til lovforslaget angivet de grunde, der er til for os at stemme imod. Men jeg synes nok, det er naturligt, at vi her ved tredjebehandlingen af dette lovforslag får en noget grundigere forklaring af Det Radikale Venstre på, hvad det egentlig er, partiet har indladt sig på.

SF er som bekendt modstander af våbenproduktion. Vi er ikke spor interesseret i, at udenlandske interesser skal gå ind og styrke dansk våbenproduktion, og det er netop det, der er tilfældet, selv om fru Kirsten Lee under førstebe-

handlingen sagde, at de ikke får bestemmende indflydelse, for 40 pct. af aktiekapitalen er dog en slat.

Det tyder på, at den forklaring, som justitsministeren har givet Retsudvalget, og som er optrykt på forsiden af betænkningen, nemlig at man agter at følge den hidtidige praksis med hensyn til våbeneksporttilladelser, er noget tvivlsom. Tror man virkelig fra Det Radikale Venstres side, at udenlandske interesser vil være interesseret i en restriktiv praksis, hvis man skal investere penge i dansk våbenproduktion?

Er det virkelig således, at den praksis, der er lagt fra den danske regerings side, har været sådan, at den er attraktiv for udenlandske interesser, og ville nogen gå ind og investere i en produktion, der var underlagt så streng en kontrol, som justitsministeren hævder er tilfældet?

Der savnes faktisk en forklaring på, hvorfor man vil åbne for udenlandske interesser, når man samtidig fastholder, at man vil administrere i overensstemmelse med hidtidig praksis.

Dertil kommer, at det heller ikke er nok for os, at man siger, man vil administrere i overensstemmelse med hidtidig praksis. Der er ikke bragt overensstemmelse mellem forslagens bemærkning, sådan som hr. Ole Espersen citerede dem, og som vi selv tog dem frem under forslagens første behandling, og så det, justitsministeren siger. Under alle omstændigheder er det, justitsministeren siger, kun begrænset til denne regerings levetid.

Det vil altså sige, at vi meget nemt kan komme i den situation, at vi får en ny borgerlig regering, der ikke nødvendigvis er bundet af den betænkningsafgivelse, der er tale om her, men som med god grund og med henvisning til lovforslagets bemærkninger kan skabe vidtgående lempelser i den eksport, der finder sted af våben.

Det kan vi naturligvis ikke være med til, og det er ejendommeligt, at vi ikke på noget tidspunkt, hverken under forslagens første behandling eller under udvalgsarbejdet, har kunnet få så meget som en enkelt tilkendegivelse af, hvorledes Det Radikale Venstre i grunden stiller sig til at være kommet i selskab med internationale våbenhandlere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget